

Ocena osiągnięć naukowych

w postępowaniu habilitacyjnym doktora Jarosława Włodzimierza SZCZEPAŃSKIEGO
w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauk o polityce

I. Sylwetka Habilitanta

Doktor Jarosław W.Szczepański jest absolwentem Uniwersytetu Warszawskiego na którym zdobywał kolejne stopnie naukowe. W roku 2010 uzyskał dyplom i ukończył studia magisterskie z zakresu politologii na Wydziale Dziennikarstwa i Nauk Politycznych. Temat pracy to *Stany i niewolnictwo w myśli polityczno - prawnej John C. Calhouna*. Kolejny etap edukacji to rok 2012 w którym na tej samej Uczelni na Wydziale Prawa i Administracji ukończył studia magisterskie z zakresu prawa pisząc pracę pt.: *Władza ustawodawcza i wykonawcza w Skonfederowanych Stanach Ameryki*. W kolejnym roku 2015 ukończył studia trzeciego stopnia z zakresu nauk o polityce, a następnie w roku 2016 uzyskał dyplom doktora nauk prawnych w zakresie prawa na podstawie przedłożonej rozprawy pt.: *Typologia doktryn polityczno - prawnych* na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. Uzyskując kolejne stopnie naukowe wzbogacał swoje wykształcenie poprzez uzyskiwane dyplomy. W 2015 roku ukończył kursy ColumbiaX (edx), *The Civil War and Reconstruction-1850-1861. Hist 1.1-1.2*, prowadzonych przez prof. Erica Foner, Columbia University oraz w 2013 kurs HarvardX (edx), *Justice*, prowadzony przez prof. Michaela Sandela, Harvard University.

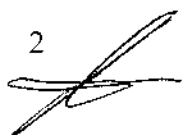
Realizując proces naukowo - dydaktyczny dr Jarosław W.Szczepański był zatrudniony w jednostkach naukowych na których prowadził zajęcia w formie wykładowej, ćwiczeniowej i seminaryjnej. W latach 2013-2014 był wykładowcą (umowa zlecenie) w Wyższej Szkole im. Bogdana Jańskiego następnie w latach 2016-2017 jako adiunkt w Katedrze Filozofii i Teorii Prawa, Instytut Prawa i Administracji Obronnej na Wydziale Bezpieczeństwa Narodowego Akademii Sztuki Wojennej. Kolejne lata do 2018 roku to działalność na Wydziale Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych UW jako specjalista naukowo - techniczny w Zakładzie Prawa i Instytucji Europejskich, Instytut Europeistyki, a także (2017) Wydział Nauk Historycznych UKSW (umowa zlecenie). Od roku 2018 dr Jarosław W.Szczepański prowadzi zajęcia w Centrum Kształcenia Nauczycieli Języków Obcych i Edukacji Europejskiej UW jako wykładowca (umowa zlecenie), a także jest adiunktem na Wydziale

Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych UW w Zakładzie Systemów Politycznych, Instytut Nauk Politycznych.

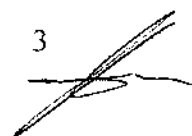
Swoje doświadczenie zawodowe zbogacał również jako pełnomocnik Dziekana WDiNP UW ds. wydawniczych oraz pełniąc funkcję prodziekana ds. naukowych w Akademii Sztuki Wojennej.

II. Opinia o przedsięwzięciu naukowym zatytułowanym: *Ideowe podstawy polskiego spektrum politycznego*, Pułtusk-Warszawa 2019, Akademia Humanistyczna w Pułtusku; Wydawnictwo Instytutu Nauk o Polityce (s.213) wskazanym jako główne osiągnięcie naukowo-badawcze o którym mowa w art. 16 ust. 2 Ustawy z dnia 14 marca 2013 r. O stopniach naukowych i tytule naukowym oraz Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 22 września 2011r.

Główna dominanta przeprowadzonych badań dotyczy podstaw ideowych polskiego spektrum politycznego w których Autor analizuje procesy, struktury i treści polityczne obecne w polskim systemie politycznym. Zasadność podjęcia takich badań wydaje się kluczowa zważywszy na deficyt jaki występuje w tym obszarze zwłaszcza gdy mowa o współczesności i braku opracowań naukowych z tego obszaru. Podstawową kategorią analityczną jest tutaj „spektrum polityczne” rozumiane i przedstawiane przez Autora jako przestrzeń ideowej klasyfikacji pozycji politycznych. W literaturze przedmiotu dominują bowiem opracowania w których poddaje się analizie albo scenę polityczną albo przestrzeń polityczną nie uwzględniając czy odnoszą się bezpośrednio do wymiaru ideologicznego polskiej sceny politycznej. Wśród opracowań monograficznych na szczególną uwagę - zdaniem Autora - zasługuje praca z 2012 roku autorstwa Krzysztofa Zuby pt.: *Polska scena polityczna* w której prezentowany autorski model spektrum politycznego i różne perspektywy analizy polskiej sceny politycznej poddawane są polemice dokonanej przez dr Jarosława W. Szczepańskiego w jego autorskiej monografii. Główne założenie przeprowadzonych badań na przestrzeni lat 2015-2018 wskazuje na sposób budowania modelu spektrum politycznego z uwzględnieniem m.in. potrzeb odrzucenia modeli liniowych lub dwuosiowych wykorzystywanych przez psychologów i socjologów podejmujących zagadnienia związane z polityką. Praca została podzielona na kilka części. W pierwszej dostrzec można zagadnienia związane z opisem założeń wynikających z dotychczasowych prac teoretyczno - metodologicznych. Kolejna druga część sprowadza się do zakresu opisu dotyczącego stanu badań w której wyodrębniono dwie części. W pierwszej zreferowany został stan badań nad polskim spektrum politycznym w którym Autor dokonuje kwerendy literatury opracowań zwartych i artykułów naukowych z polskich ośrodków akademickich. W drugiej kolejności analizie poddany został stan badań

własnych od 2015 do 2018 roku dotyczący polskiego spektrum politycznego przy wykorzystaniu autorskiego modelu i stojącej za nim perspektywy badawczej. Badania prowadzone były przy wykorzystaniu ankiet komputerowych przy kolejnych kampaniach wyborczych tj. prezydenckiej i parlamentarnej 2015 roku oraz samorządowej 2018 roku zestawiając badania własne z dostępnymi na rynku badaniami ilościowymi zwłaszcza tymi przeprowadzonymi przez GUS oraz CBOS. W ostatniej części publikacji zestawiono wyniki badań jakościowych i ilościowych co umożliwiło prezentację modelu polskiego spektrum politycznego na koniec 2018 roku. Prowadząc badania Autor wykorzystywał także założenia dotyczące związku podejmowanych decyzji z ideologią która widoczna była nie tylko w sposobie myślenia respondentów ale zauważalna również w programach partii politycznych. Całość recenzowanej monografii podzielona została na cztery części. Pierwsza pt.: *Teoria i metodologia* poświęcona jest zreferowaniu wyjściowego stanu dyscypliny w zakresie opracowań dotyczących spektrum politycznego oraz prezentacji podstaw teoretycznych prowadzonych badań oraz metodologii. Autor opierając się i wykorzystując tradycyjne ujęcia teoretyczne i metodologiczne próbuje poprzez prowadzone badania prezentować elementy innowacyjne w zakresie współczesnego polskiego spektrum politycznego. Zestawiając i analizując liczbę opracowań naukowych wytworzonych na płaszczyźnie nauki o polityce *versus* z dużą liczbą opracowań merytorycznych w obszarze socjologii polityki a w szczególności psychologii polityki uwidacznia się pole dla wprowadzenia koncepcji interdyscyplinarnych. Drugi rozdział monografii pt.: *Perspektywa teoretyczna* poświęcony został prezentacji i analizie uwzględniającej aspekt aksjologiczny i antropologiczny dostępnych programów politycznych partii. Autor dzieląc niniejszą część na rozdziały wskazuje na formujące się w obrębie polskiego spektrum politycznego obozów politycznych. Prezentując i badając wybrane programy partii tworzących scenę polityczną w roku 2018 zaznacza, że wykorzystuje tutaj metody sędziów kompetentnych. Poddając ocenie niniejsze badanie trzeba się zgodzić z Autorem, że nie istnieje tutaj jednoznaczny klucz odpowiedzi według którego można wyliczyć interesującą badacza cechę. Dlatego aby uniknąć błędu subiektywizmu osoby ocenianej wybiera się kilka osób (sędziów kompetentnych) do oceny tego samego materiału badawczego dając każdej z tych osób te same wskazówki odnośnie oceniania wypowiedzi podmiotów badanych. Zwiększenie liczby osób oceniających wypowiedź a tym samym możliwość błędnego zinterpretowania wypowiedzi zostaje zredukowana. Tak przedstawiony proces badawczy znajduje swoje odzwierciedlenie w prezentowanym w niniejszej monografii modelu spektrum politycznego Polski, a tym samym wskazuje na kierunki rozwoju badań nad wyjaśnieniem wewnętrznych relacji pomiędzy

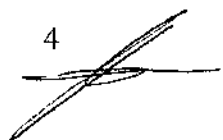

elementami opisywanego modelu. Oczywiście zastosowanie takiej metody budzi również pewne wątpliwości. Zaliczyć można do nich pozorowanie obiektywizacji analizy danych czy niskiej świadomości metodologicznej badacza. Wydaje się, że zasadność zastosowania takich badań a tym samym trafność i rzetelność ocen sędziów zależy przede wszystkim od stopnia w jakim badacz zadbał o przygotowanie osób do roli sędziego kompetentnego związane również z brakiem wiedzy nt. narzędzi statystycznych ograniczeń finansowych czy czasowych co w niniejszej pracy może być dyskusyjne.

W kolejnym rozdziale pt.: *Metody badań* Autor prezentuje badania jakościowe i ilościowe. Dokonuje tutaj próby uchwycenia nie elementów „lewicowości” czy „prawicowości” w dokumentach i wypowiedziach liderów politycznych ale analizuje informacje w celu określenia czy dana partia polityczna może zostać zaklasyfikowana jako liberalna, socjalno-liberalna, konserwatywna, socjalno - konserwatywna, socjalistyczna czy wreszcie konserwatywno - liberalna. Wykorzystując natomiast badania ilościowe Autor dzieli je na dwie kategorie. Pierwsza zalicza się do badań autorskich prowadzonych w ramach projektu *Trójkąt Ideologiczny*, drugie to badania prowadzone przez instytucje takie jak CBOS czy GUS. Zestawienie tych wyników badań które pozostają w wysokim stopniu korelacji pozwoliło na rozwinięcie podejścia włączającego rozróżnienie na lewicę i prawicę a tym samym proponowanego modelu spektrum politycznego.

Druga część monografii pt.: *Badania jakościowe*, analizuje pod względem aksjologicznym i antropologicznym dostępne programy partii politycznych. W poszczególnych rozdziałach dokonano prezentacji programów partii wchodzących w skład tworzonej i ewoluującej Koalicji Obywatelskiej w okresie jakim była ona pod koniec 2018 roku oraz obozu Zjednoczonej Prawicy. Ostatni rozdział dotyczy analizy dostępnych programów mniejszych partii. Niezależnie od analizy jakościowej partii zostały także poddane badaniu przy okazji badań cyklicznych przy wykorzystaniu metody sędziów kompetentnych.

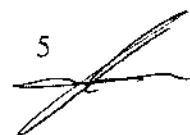
Kolejna trzecia część monografii pt.: *Badania ilościowe*, dotyczy prezentacji wyników badań ilościowych prowadzonych na przestrzeni lat 2015-2018. Autor poddaje tutaj analizie główne partie polityczne jakie występują na polskiej scenie politycznej. Prócz prezentacji i prześledzenia dynamiki modernizacji jakie dokonywały się w poszczególnych partiach politycznych ukazano przemiany które miały miejsce wśród elektoratu, a przede wszystkim zmianę nastawienia osób decydujących się oddać głos na poszczególne ugrupowania partyjne. Zestawienie wyników badań budzi jednak pewne kontrowersje. Zauważalne bowiem jest, że badania posiadają charakter socjologiczny, a nie politologiczny i stanowią w pewnym stopniu rekapitulację podstawowych tez chociaż z drugiej strony pozwalają stworzyć kompleksowy

model polskiego spektrum politycznego który uwzględnia zarówno partie jak i elektoraty. Zasadne wydaje się natomiast wskazanie przechylenia polskiego spektrum politycznego w kierunku rozwiązań socjalnych.

Ostatnia część czwarta pt.: *Polskie spektrum polityczne*, stanowi podsumowanie całości prowadzonych badań i analiz prezentowanych w monografii. Zaprezentowano tutaj opisy i interpretacje dotyczące relacji elektoratów i partii w modelu spektrum, sposobów włączenia dychotomii lewica-prawica do autorskiego modelu spektrum oraz tego jak przedstawia się ono w wyniku zestawienia rezultatów prowadzonych badań. Prezentując wszystkie wyniki badań Autor dostrzega zmiany oraz odejście od tradycyjnego dla Polski po 1989 roku rozróżnień które najlepiej wyczuwają młodszy politycy wchodzący płynnie w nową retorykę kolejnych odsłon pomiędzy zredefiniowaną lewicą i prawicą. Rekonfiguracja polskiego spektrum politycznego widoczna jest również w zmniejszeniu się przestrzeni operacyjnej dla tradycyjnych stronnictw socjaldemokratycznych i przesuwaniu się z walki o wartości socjalne w kierunku wartości moralnych. Dokonujące się przemiany stanowią również przyczynek do otwierania się nowych pól dla rozbudowy tzw. małego spektrum politycznego o partie konserwatywno-liberalne i konserwatywne. Procesy te odwracają dotychczasową sytuację w której dominujące było ekstremum po lewej stronie w postaci socjalizmu. Przeprowadzone badania wskazują, że w perspektywie najbliższych trzech elekcji dokona się swoiste przebiegunowanie polskiego spektrum politycznego które w zasadzie dotyczyć będzie jedynie wymiaru ideologicznego. Wysuwając wnioski *de lege ferenda* dotyczące możliwości realizacji funkcji prognostycznej nauki o polityce przy zastosowaniu zaprezentowanego modelu konieczna jest długookresowa obserwacja ruchów stronnictw i określanie kierunków zmian na bazie tych ruchów.

W recenzowanym materiale można stwierdzić, że prowadzone badania posiadają charakter teoretyczny którego wkładem w rozwój nauk o polityce pozostaje zaproponowany model spektrum politycznego. W konkluzji należy stwierdzić, że lektura przedstawionych do recenzji publikacji wskazuje na nachylenie politologiczne. Dowodzą tego nie tylko umiejętności korzystania z obszernego materiału badawczego w celu realizacji przyjętych założeń ale też charakterystyka poglądów poddanych ocenie co do ich trafności. Rozważania oraz prowadzona narracja w przedstawionym materiale do recenzji stwarza wrażenie pewnej trudności i powtarzalności poglądów przed jaką staje Autor. Zauważyć tutaj można pewną schematyczność i powtarzalność założeń oraz twierdzeń naukowych, sposobów ich przedstawiania i definiowania natomiast brak jest propozycji koncepcji modelowych rozwiązań oraz prezentowanych poglądów na ten temat.

III. Wykaz publikacji i prac naukowych

W prezentowanym materiale do recenzji dotyczącym osiągnięć naukowo - badawczych oprócz wyżej wskazanego dzieła naukowego należy wymienić szereg publikacji poczynając od monografii naukowych, poprzez rozdziały, artykuły badawcze, recenzje zamieszczane w czasopismach oraz raporty z badań. Habilitant wydał drukiem lub współredagował w sumie 23 prace. Dorobek publikacyjny wzbogacony został również poprzez podręczniki kierowane do studentów i maturzystów (*Wstęp do nauki o polityce*) z zakresu Wiedzy o Społeczeństwie. Działalność naukowa do momentu uzyskania stopnia doktora skupiała się przede wszystkim na badaniach nad myślą polityczną oraz metodologią badań. Z tego okresu wyliczyć można dwie prace dotyczące myśli politycznej konserwatystów Południa Stanów Zjednoczonych oraz rozdziały poświęcone demokracji totalitarnej. Warto zauważyć istotną dla dyscypliny pracę pt.: *Dyscyplina nauki o polityce. Status teoretyczny i prawny*. Po otrzymaniu stopnia doktora działalność naukowa poszerzyła się pod względem ilościowym jak i jakościowym (pogłębienie rozważań nad istotą dyscypliny oraz poszerzenie pól badawczych). Aktywność tą podzielić można na trzy zasadnicze obszary. Pierwszy w którym prowadzono badania dotyczące kierunku wypracowania bazy teoretycznej, metodologicznej oraz zebrania danych ilościowych wykorzystanych do późniejszych analiz zawartych w artykułach. Drugą stanowią badania w obszarze teorii, metodologii oraz tożsamości dyscypliny. Trzeci to badania dotyczące Nowego Jedwabnego Szlaku co znalazło swoje odzwierciedlenie publikacyjne w monografii wieloautorskiej pt.: *Społeczeństwo i polityka*. Po uzyskaniu stopnia doktora habilitant podwoił swój dorobek publikacyjny tym samym poszerzył i pogłębił pola badawcze realizując międzynarodowy grant badawczy oraz był uczestnikiem grantu uzyskanego z NCBR pełniąc funkcje zastępy przewodniczącego rady projektu.

Wśród dorobku publikacyjnego w międzynarodowych i krajowych czasopismach naukowych zauważalne są prace które określić można jako interdyscyplinarne. Znajdują się wśród nich zarówno samodzielne artykuły z zakresu prawa i nauki o polityce jak również opracowania w których Autor szacuje swój procentowy udział. Publikacje są również w języku angielskim. W zakres tego obszaru zaliczyć można dwa raporty. Pierwszy to *Raport z badania Trójkąt ideologiczny*, Warszawa 2017 rok oraz *Wybory samorządowe 2018. Raport z badania Trójkąt ideologiczny*, Warszawa 2018 rok. W obu raportach Autor deklaruje 100% udział.

Oceniając sumaryczny *Impact Factory* (IF) czyli wskaźnik (indeks) cytowani według listy Journal Citation Reports (JCR) oraz liczbę cytowani według bazy Web of Science (WoS) a także Indeks Hirscha według bazy Web of Science (WoS) we wszystkich wyżej

wymienionych bazach danych brak jest jakiegokolwiek publikacji indeksowanej. Wynika z tego, że żadne publikacje dra Jarosława W.Szczepańskiego nie były indeksowane w bazach Web of Science i Scopus. Wskaźnik ten ma istotne znaczenie dla ocenianych kandydatów ubiegających się o kolejny stopień naukowy w tym przypadku habilitacji i stanowi miarę jakości podejmowanych badań naukowych prowadzonych przez Autora.

Recenzując kierowanie międzynarodowymi i krajowymi projektami badawczymi oraz udział w tych projektach należy stwierdzić, że w projekcie *Cooperation between PRC and Eastern Europe under 16+1 formula and the New Silk Road Project, 2016-2017*, The Institute of European Studies of Macau dr Jarosław W.Szczepański był jedynie wykonawcą. W prezentowanym materiale do recenzji brak jest natomiast podstawowego elementu który powinien być spełniony, a dotyczy samodzielnego kierowania projektem lub zespołem badawczym. Spełnienie tego warunku wydaje się konieczne jako jeden z podstawowych elementów prowadzenia w przyszłości samodzielných badań naukowych szczególnie nad doktorantami.

Wartością dodatnią stanowiąc mogą wygłoszone referaty na międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych chociaż ich liczba nie jest imponująca. W tym obszarze działalności habilitant wygłosił referaty z których najistotniejsze to: *Political Triangle - Model of Political Spectrum*, World Congress IPSA, Brisbane, Australia (2018), czy wspólnie wygłoszony referat pt.: *The Road to Auctorization? Redefining Democracy in Poland*, General Conference ECPR, Hamburg, Niemcy. Pozostałe konferencje i wygłoszone referaty w większości miały miejsce na WDiNP UW oraz WBN ASzWoj w Warszawie. Z tymi wydarzeniami wiąże się również udział w komitetach organizacyjnych w których habilitant był członkiem rad naukowych (*Solidarność i egoizm*, 2019 Warszawa; *Workshop OVERTAKING CRISIS: How can we do it?*, 2016 Warszawa). Na uwagę zasługuje również uczestnictwo w programach europejskich oraz międzynarodowych jako wykonawca. Wymienić tutaj można *Cooperation between PRC and Eastern Europe under 16+1 formula and the New Silk Road Project*, oraz prace badawcze w ramach badań statutowych WDiNP UW, 2016 badanie demokratyczności w Hong-Kongu, wykonawca przeprowadzający badania (grupy focusowe) na Hong-Kong Baptist University oraz Hong-Kong University. W obszarze kierowania projektami habilitant wykazał się tylko jako zastępca przewodniczącego Rady Projektu (*Uniwersytet Warszawski dla Juniorów i Seniorów*, NCBR, 2019-2021).

Pozytywnie ocenić należy udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism. Jako redaktor naczelny jest od 2019 roku w „*Przeglądzie Europejskim*”. Aspra - JR, oraz „*Polish Journal of Political Science*” 2013, Fundacja Instytutu Nauk o Polityce. W kolejnych

periodykach pełni funkcje redaktora tematycznego „*Spoleczeństwo i Polityka. Pismo edukacyjne*”. 2012-2016; przewodniczącego rady serii wydawniczej: *Biblioteka Dydaktyczna Instytutu Nauki o Polityce; Prace studencko-doktoranckie*, od 2017 oraz jako sekretarz rady wydawniczej: *Monografie Instytutu Nauki o Polityce*.

Wartością dodatnią i ocenianą pozytywnie stanowią członkostwa w międzynarodowych i krajowych organizacjach oraz towarzystwach naukowych. Wymienić tutaj można: International Political Science Association, 2018 członek; Fundacja Instytut Nauki o Polityce, 2017 - prezes zarządu; University Association for Contemporary European Studies, 2017 - członek; European Consortium for Political Research, 2012 - członkostwo instytucjonalne oraz Polskie Towarzystwo Studiów Bratniczych BRITANNIA, 2012-2016 - członek komisji rewizyjnej. Przedstawiony do recenzji materiał oceniam pozytywnie.

IV. Internacjonalizacja nauki

W obszarze tym dr Jarosław W. Szczepański wykazywał się szczególnie jako komentator audycji radiowych oraz udzielał wywiadów. Wspomnieć tutaj należy o audycji Polskiego Radia 24 i Radia Plus w których habilitant popularyzował wiedzę z zakresu polskiego systemu politycznego. Udzielał również wywiadów dla periodyków publicystycznych w ramach których wypowiadał się na tematy związane z wydarzeniami jakie miały miejsce na polskiej scenie politycznej. Realizując projekt *Sprawiedliwość w sprawiedliwości i fikcji* w ramach którego studenci przygotowali teksty naukowe z zakresu myśli politycznej habilitant dokonał recenzji teksów oraz opatrzył pracę wstępem. Wśród wymienionych pozycji brakuje jednak wykładów w języku obcym na uczelniach zagranicznych oraz staży naukowych. Najbardziej wyraźnym przejawem internacjonalizacji w obszarze kształcenia na uczelniach wyższych jest czy powinna być mobilność międzynarodowa sponsorowana przez fundusze UE w formie programów LLP i Erasmus + oraz wielu innych projektów stypendialnych (CEEPUS, Erasmus Mundus) w których habilitant nie uczestniczył. Również w zakresie kształcenia (udział studentów zagranicznych) prowadzonych badań czy liczbą publikacji międzynarodowych trudno doszukiwać się znaczącego udziału w nich habilitanta. W dzisiejszym szkolnictwie wyższym szczególnie uniwersyteckim jest bowiem wiele możliwości, wymiarów, elementów, podejść i działań posiadających kontekst międzynarodowy które warto wykorzystać szczególnie w obszarze badań i kształcenia co stanowi istotny element dla osoby ubiegającej się o kolejny stopień naukowy. Przedstawiony do recenzji materiał budzi więc zastrzeżenia.

V. Opieka naukowa nad studentami, udział w zespołach eksperckich i konkursowych

Poddając ocenie ten obszar należy stwierdzić, że w przedstawionym do recenzji materiale habilitant wykazał się znikomym dorobkiem. Sprawowanie funkcji promotora prac dyplomowych realizowanych w okresie 2016-2019 w sumie wynosi 13 studentów. Stanowią to prace pisane na Wydziale Bezpieczeństwa Narodowego ASzWoj (6 studentów), Wydziale Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych UW (6 studentów), oraz w ramach Międzyinstytutowych Studiów Humanistycznych, Kolegium MISH UW opieka była nad jednym studentem. W latach 2016-2017 habilitant pełnił również funkcje recenzenta prac dyplomowych (9 prac) na Wydziale Bezpieczeństwa Narodowego ASzWoj. Od 2019 roku jest również recenzentem 39 projektów Programu Rozwoju Organizacji Obywatelskich (Narodowy Instytut Wolności). Dopelnieniem recenzji stanowią artykuły publikowane w „*Polish Journal of Political Science*” (19) oraz w „*Sprawiedliwość w rzeczywistości i fikcji*” praca pod redakcją w której habilitant zrecenzował 6 artykułów.

Pozytywnym elementem jest natomiast promotorstwo pomocnicze pracy doktorskiej pt.: *Komisja weryfikacyjna ds. reprivatyzacji jako nadzwyczajna instytucja wzruszająca decyzje administracyjne* (2019), Wydział Prawa SWPS.

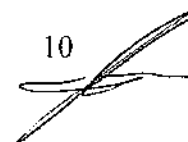
W ramach recenzowanego wykazu dorobku habilitanta znajdują się również trzy ekspertyzy. Pierwsza (2018) dotyczy wprowadzenia *exit tax*, druga (2018) MDR i trzecia (2019) dotycząca podatku od niektórych innych kopalin, Wipler Doradztwo Strategiczne. Oprócz wymienionych ekspertyz habilitant brał również udział w zespołach eksperckich i konkursowych oraz recenzował projekty i publikacje w czasopiśmie międzynarodowych i krajowych. Jest ekspertem w programie Rozwoju Organizacji Obywatelskich, NIW od 2019 roku oraz od 2018r., Komisji Europejskiej w zakresie opiniowania wniosków badawczych z obszarów: Horizon 2020; ERASMUS+, EUROPE FOR CITIZENS, CREATIVE EUROPE, EU AID VOLUNTEERS, Education, Audiovisual and Culture Executive Agency (EACEA), Justice Programme (2014-2020). Ponadto dwukrotnie zasiadał w komisji rekrutacyjnej na studia licencjackie, magisterskie Instytutu Europeistyki, WNPiSM UW (2018) i doktoranckie Wydziału Dziennikarstwa i Nauk Politycznych UW (2013-2016).

VI. Aktywność organizatorska i dydaktyczna

Recenzując działalność organizatorską należy ukazać rok 2013 który wydaje się być przełomowym ponieważ habilitant założył czasopismo „*Polish Journal of Political Science*” które znalazło się na liście MNiSW w roku 2015 a które w 2017 roku zostało przekazane Fundacji Instytutu Nauki o Polityce. W radzie naukowej tego czasopisma znajdują się osoby z

wielu renomowanych uczelni zagranicznych i krajowych ośrodków naukowych. Kolejne lata to 2011-2016 i pełnienie funkcji pełnomocnika Dziekana ds. wydawniczych WDiNP UW. Działalność ta zaowocowała zbudowaniem wydawnictwa wydziałowego i wydaniem w tym okresie ponad 100 publikacji książkowych oraz przyjętych do obsługi wydawniczej 3 tytułów czasopism w tym wysoko punktowane: „*Przegląd Europejski*” oraz „*Studia Medioznawcze*”. W tym okresie czasowym habilitant brał również udział w przygotowaniu wniosków do oceny parametrycznej wydziału oraz o uzyskanie uprawnień do nadawania stopni naukowych z zakresu nauk o bezpieczeństwie. Pełniąc funkcję prodziekana ds. naukowych w kadencji 2016-2017 zorganizował na WBN ASzWoj biuro obsługi badań które przyczyniło się do przygotowania wniosku restrukturyzacyjnego do MNiSW którego celem było powołanie nowych pracowni badawczych dla wydziału oraz rozwój potencjału badawczego. Owocem tych działań było złożenie w ramach konkursu Dialog projektu dotyczącego tożsamości dyscypliny nauki o bezpieczeństwie który uzyskał finansowanie. Działania te przyczyniły się również do uzyskania dotacji na rozwój czasopisma „*Security and Defence Quartely*”. W roku 2017 habilitant założył Fundację Instytutu Nauki o Polityce która wspiera działania naukowe oraz edukacyjne w tym m.in. Olimpiadę Wiedzy o Bezpieczeństwie i Obronności, finansuje serie monografii studencko-doktoranckich oraz realizuje projekty badawcze i edukacyjne finansowane przez NCBR i MNiSW. W ramach realizowanych działań Fundacji udało się pozyskać środki z NCBR w ramach utworzonego konsorcjum Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój. Autorskim projektem badawczym realizowanym w ramach Fundacji (oprócz wydawnictw naukowych - 3 serie) jest cykliczne badanie okolicy wyborcze *Trójkąt ideologiczny*. Oprócz wspomnianych wyżej wniosków o dotacje i granty habilitant złożył szereg innych aplikacji które jednak nie uzyskały ostatecznego finansowania. Również w obszarze nagród, wyróżnień za działalność naukową habilitant takowych nie posiada

W zakresie działalności dydaktycznej uczestniczył w powołaniu zespołu wydziałowego do przeprowadzenia reformy programów dydaktycznych. Prace zakończyły się opracowaniem nowych programów które przywracały klasyczny system edukacji do przedmiotów ogólnych i propedeutycznych na roku pierwszym oraz specjalizacyjnych i fakultatywnych uzupełnione „lektoriami”. Przedstawiony do recenzji materiał należy ocenić pozytywnie chociaż wydaje się być to podejście bardzo interdyscyplinarne w którym brak jest profilowania obszaru z którego Autor powinien być uznawany w środowisku naukowym jako ekspert.

Konkluzja

Dorobek dra Jarosława W. Szczepańskiego robi pozytywne wrażenie szczególnie w aspekcie organizatorskim co należy uznać za pozytywny element wartościujący. Z recenzowanego materiału wynika, że jedną z wartości ujemnych stanowi brak sumarycznego impact factor według listy Journal Citation Reports (JCR) oraz innych baz. Brak jest również liczby cytowań według bazy Web of Science (WoS), Scopus, czy na Google Scholar. Dołączyć należy również Indeks Hirscha według bazy Web of Science (WoS) który wynosi też zero.

Jednak pamiętać należy, że wszystkie wymienione wyżej elementy nie pozostają wartością samą w sobie bowiem istotnym elementem są efekty badań które poczynił habilitant stanowiące podstawę do ubiegania się o kolejne stopnie naukowe. Muszą być one oryginalne. Recenzowanie jednej zwartej publikacji naukowej stanowi w tym przypadku wartość dodaną umożliwiającą ocenić warsztat naukowy przyszłego habilitanta. Przedstawiony do recenzji materiał należy uznać za pozytywny chociaż w moim przekonaniu jest on bardzo interdyscyplinarny, często powtarzalny w swoich celach, problemach badawczych i podejściu. Trudno doszukiwać się w nim pewnej jednoznaczności i kierunku w profilowaniu swoich przyszłych badań.

Biorąc pod uwagę wszystkie pozytywne i negatywne elementy przedłożonego materiału do recenzji dorobek habilitanta oceniam pozytywnie i stwierdzam, że spełnia kryteria ustalone w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1789 z późn. zm.). Opiniuję zatem o nadanie dr Jarosławowi Włodzimierzowi Szczepańskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauk o polityce.

prof. dr hab. Bogusław Jagusiak
Warszawa, 11.01.2021 r.